

Bakjourer på Östra vill ha fler vårdplatser

Bristen på vårdplatser upplevs som den stora orsaken till den dåliga arbetsituationen för bakjourerna vid medicinkliniken på Sahlgrenska Universitetssjukhuset/östra, enligt en enkät.

– Det är ju detta vi vetat hela tiden, men det är första gången vi fått det svart på vitt. Nu går det inte att förneka att de här problemen finns. Det framgår tydligt att det behövs fler vårdplatser, säger Erik Hulegårdh, ST-läkare och skyddsombud på medicinkliniken.

Han och läkarföreningens klinikombud Christina Hedén Ståhl, har tillsammans med verksamhetschefen gjort en psykosocial arbetsmiljöundersökning och enkätundersökning bland de läkare som har bakjour på medicinkliniken.

– De har haft en jobbig situation i många år. De är ofta väldigt frustrerade och jobbar hårt. Förutom att de rondar och jobbar medicinskt har de hela tiden den här blåslampen på sig att jaga platser. Därför har vi gjort detta, säger Erik Hulegårdh.

Det var vid medicinkliniken på Östra som bakjouren Lennart Welin en natt för två år sedan stängde av sin sökare och gick hem då han inte längre tyckte att han kunde ta ansvar för patientsäkerheten, se LT nr 8/2002. Enligt enkäten är det vårdplatsbristen – inte de medicinska frågeställningarna – som skapar stor negativ stress under bakjouren. Arbetsbelastningen upplevs som orimlig, och möjligheten att påverka och själv styra sitt arbete under bakjouren upplevs som liten. Många tycker inte att de rutiner som ska tillämpas vid platsbrist är användbara. Många tycker inte heller att den hjälp de får från verksamhetschef och övergripande platsansvarig räcker till när problem uppstår. Alla som svarat anser att fler vårdplatser skulle förbättra arbetsmiljön betydligt. Svarsfrekvensen var omkring 90 procent.

Verksamhetschefen Björn Horne-stam säger att enkätens resultat var ungefär vad han hade väntat sig. Med anledning av det ska vårdplatsutnyttjandet

Läkartidningen nummer 8/2002.

samordnas inom hela Sahlgrenska Universitetssjukhuset på ett bättre sätt, och man ska titta på vårdprocesser. Som verksamhetschef arbetar han ständigt för att hålla uppe antalet vårdplatser, säger han. Och apropå att läkarna i enkäten inte upplever att de får tillräcklig hjälp att lösa problemen:

– Jag vet inte vad verksamhetschefen ska göra mer än att verka för att det finns vårdplatser och att processen fungerar.

Han har svårt att svara på om kliniken behöver fler vårdplatser.

– Om hemvården och hemsjukvården för äldre multisjuka fungerade bättre och snabbare tror jag att vi har de platser vi behöver.

Tillsammans med chefen för akuten och chefen för geriatriken försöker han därför få till stånd en ny särskild avdelning eller del av avdelning för äldre multisjuka som egentligen inte behöver sjukhusvård. Inom några månader tror han att det kan bli verklighet, vilket skulle avlasta medicinkliniken.

Själv har han just bett att få sluta som verksamhetschef.

– Det är av helt privata skäl.

Omsättningen på verksamhetschefer för medicinkliniken har varit hög och det tycker han inte är konstigt.

– Det är ett utomordentligt tufft jobb.

Elisabet Ohlin

elisabet.ohlin@lakartidningen.se

Fackligt aktiva Christian Bergh avliden

Distriktsläkaren Christian Bergh, ordförande i Jämtlands läkarförening, har avlidit 55 år gammal. Christian Bergh hann med en lång facklig karriär. Han blev styrelseledamot i Jämtlands läkarförening 1985 och föreningens ordförande

1989. För övrigt har han bland annat varit ledamot i Läkarförbundets valberedning sedan 1987 och dess ordförande under åren 1995–2003. Han var även ledamot i förbundets förhandlingsdelegation under åren 1992–2003. (LT)

I luren: Mikael Sandström Varför ställde du upp i »Robinson«?

I helgen avgjordes TV-programmet »Expedition Robinson« för sjunde och sista gången i SVT. En av deltagarna var Mikael Sandström, överläkare och klinikerchef på Lindesbergs lasarett.

Varför ställde du upp?

– Jag tyckte att det skulle vara intressant och ett bra sätt att få ett avbrott från en arbetsam vardag. Jag tänkte också att det skulle vara kul att någon gång få agera utan att behöva tänka på en tredje part. »Det slipper jag när jag är med i Robinson«, tänkte jag, men så blev det förstås inte.

– Det var min 13-åriga dotter som uppmanade mig att söka. Hon såg en tävling året innan och sa: »Farsan, det här skulle du klara bättre.«

Har du fått några reaktioner på jobbet?

– Äldre kolleger tycker att jag har utsatt mig för en oseriös exponering, men jag tycker att det är min ensak vad jag gör på fritiden. Från patienter har jag fått 100 procent positiv respons och ingen tror att jag är en sämre doktor för att jag har varit med i Robinson.

Har du lärt dig något som du kan ha nytta av?

– Jag har fått lite större självinsikt. Jag upptäckte vilken effekt det kan ha att inte veta vad som kommer att hända. Inget hemskt skulle ju ske med mig, men situationen kanske ändå kan jämföras med att ha en sjukdom och vänta på besked.

– TV och de andra deltagarna hade en bild av läkare som dominant ledartyp som inte stämmer. Jag fick den rollen från början och kunde inte få bort den.

Skulle du vara med igen?

– Nej, men jag ångrar inte att jag var med. Jag trodde att det skulle vara en lek men det var till 95 procent ett socialt spel. Sjukvårdsvärlden är den enda värld jag kan bra, och det är nyttigt att se en annan värld. Det tror jag att fler skulle behöva.

Sara Zetterlund-Holfve

sara.zetterlund-holfve@lakartidningen.se

Narkosläkare Mikael Sandström ser »Robinson« som ett massmedialt träningsläger.

FOTOMARKUS LINDGREN/SVT